

Nr 184.

Av herr **Holmgren**, om utredning och förslag rörande höjning av pensionsåldern för befattningshavare i statens tjänst.

Det är väl bekant, att medellivslängden i vårt land på de sista 100 åren stigit högst betydligt, minst 20 år. Även om man ur denna siffra icke utan vidare kan dra slutsatsen, att livskraften i det livsskede, då pensionsåldern infaller, numera är högre, så säger dock den allmänna erfarenheten, att så är fallet. Folk i den senare medelåldern och den tidigare ålderdomen är numera otvivelaktigt bättre bibehållna, ungdomligare och mera arbetsföra än förut. Detta sammanhänger med en större måttfullhet i mat och dryck samt de gångna decenniernas stora hygieniska framsteg, som medfört, att de skadeverkningsar på kroppen, som av bristande hygien och sjukdom framkallas och ge anledning till de så kallade åldersfenomenen, numera i mindre grad göra sig gällande. Det synes under sådana förhållanden berättigat att uppställa frågan om icke pensionsåldern för de i statens tjänst anställda, vilken i många fall nu är densamma som för lång tid sedan bestämts, borde ändras och framflyttas till en något högre ålder.

Jag får därför föreslå, att riksdagen ville besluta

att hos Kungl. Maj:t anhålla om utredning i frågan jämte förslag till den höjning av pensionsåldern för de i statens tjänst anställda, till vilken utredningen kan ge anledning.

Stockholm den 21 januari 1933.

Israel Holmgren.
